

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemam velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljam velja 1 gld. 20 kr. ved na leto. Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oglasila (inserate) vsprejema upravnništvo in ekspedictja v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 42.

V Ljubljani, v četrtek 20. februarija 1896.

Letnik XXIV.

18. obletnica izvolitve Leona XIII.

Bilo je dne 20. februarija 1878. Kardinali, zbrani v Rimu iz vseh delov sveta, so oddajali svoje glasove za papeža, ki naj je naslednik umrlemu Piju IX. In velika večina kardinalov je glasovala za kardinala Joahima Peccija. Ta pa, videč, da nanj meri večina glasov, dejal je s tresočim glasom svojemu sosedu kardinalu: „Nikari mene, vsaj me vidite, da sem star in bolehen, da torej ne bom mogel dolgo nositi težke tiare in treba bo kmalu zopet kardinalom iz najoddaljenejših kotov sveta v Rim k volitvi novega papeža.“ Toda kardinali tovariši so ga potolažili rekoč, naj le Bogu prepusti skrb za bodočnost, on pa naj vsprejme posel, katerega mu Bog določa po glasovih kardinalov.

Tedaj pa se dvigne novoizvoljeni papež ter kot Leon XIII. izjavi, da vsprejme izvolitev z geslom: Pomoč naša je v imenu Gospodovem!

Ves ta dogodek nam je živo v spominu danes, ko se spominjamo 18. obletnice, odkar se je izvršila ta prepomembna izvolitev, in ako se oziramo na to, koliko je v tem času deloval in dognal Leon XIII. v slavo katoliške cerkve in v blagor človeštva, reči moramo, da je pri tej izvolitvi Bog sam posređoval s svojo mogočno roko in naklonil tako lepo število let njemu, ki je ob svoji izvolitvi menil, da stoji že z jedno nogo v grobu.

V vrsti papežev Leon XIII. nosi številko 263. In od vseh papežev jih je le 15, kateri bi bili čez 18 let sedeli na prestolu sv. Petra, in približno le sedem, ki bi bili dosegli višjo starost, nego 86letni Leon XIII.

Ni nam v mislih, ob tej priliki posegati nazaj in morda splošno omenjati zaslug, ki si jih je za svoje vlade na rimskem prestolu pridobil Leon XIII. Omenimo le preteklo leto, v katerem se je posebno trudil, da bi se mu izpolnile najiskrenejše želje, vi-

deti namreč združeni zahodno in vzhodno cerkev. Čim hujše se kaže nasprotstvo vzhodnih cerkv, čim manj upapolna se kažejo znamenja za bližnjo združitev, tem intenzivneje deluje Leon XIII. za to svojo velikansko idejo, zbirajoč pogosto okoli sebe stalni, v ta namen izvoljeni odbor kardinalov in objavljajoč krasne okrožnice, namenjene po tuji zvijači ločenim bratom na vzhodu.

Leona XIII. okrožnica: „Pracelara“ ni našla prijaznega odmeva na vzhodu mej cerkvenimi dostojanstveniki. Jako rezko in nedostojno je na to okrožnico odgovarjal pred par meseci grški razkolni metropolit Gregorij v Atenah. V strastnih besedah je očital Leonu XIII. prevzetnost in nevednost ter po objavljenju papeževe okrožnice izpostavil v svoji prestolni cerkvi podobo Phocija in Marka iz Efeza, provzročitelja razkola, v ta namen, da jih ljudstvo časti ter tudi še zanaprej vztraja v razkolu.

Toda pred par tedni je metropolit nenadoma od kapi zadet umrl, Leon XIII. pa še živi in še deluje za unijo vkljub raznovrstnim neosnovanim napadom in iz politike izvirajočim oviram.

Prestop Borisov v razkol nam najočitneje kaže, kje tiči vzrok, da se vzhod tako trdovratno drži razkola, kaže pa tudi ob enem, kako neprimerno visoko prekaša katoliška cerkev vzhodno glede neodvisnosti in glede delovanja, za katero je Bog odločil cerkev. Na vzhodu je cerkev le dekla države brez samostojnosti in brez kakih pravic. Klanjati se mora brezpogojno navideznim državnim interesom. Ni ga bolj značilnega prizora za primero vzhodne in zahodne cerkve, nego je: Bolgarski knez Ferdinand pred Leonom XIII. In uprav ob tej priliki je Leon XIII., katerega proslavljajo celo liberalni listi kot največjega diplomata sedanjega časa, da gre v svoji popustljivosti do skrajne meje svojih zahtev, ako vidi, da bo to cerkvi v prosvet, pokazal, da se z njim ni pogajati, kjer se gre za dogme kato-

liške cerkve. Cerkev katoliška od svojih načel ne more nikdar odstopiti ni za las. — Žalostno je pač sree sv. Očeta, ki je samo na Bolgara stavil svoje največje zaupanje, da so uprav pri tem narodu se stvari zelo neugodno razvile za unijo, toda papež se tolaži, da je storil svojo plemenito dolžnost, in da je vspeh zabranila le strankarska politična strast, ki pa nima trajnega obstanka. Tako deluje papež Leon XIII. tukaj, tako deluje povsod. Katoličani imamo zato danes vsi le jedno željo, naj bi še mnogokrat obhajali obletnico, ko so kardinali rimske cerkve oddali svoje glasove kardinalu Joahimu Pecciju ter po božji previdnosti v Leonu XIII. rimski cerkvi odbrali papeža, katerega bo zgodovina prištevala največjim papežem vseh stoletij krščanstva.

Politični pregled.

V Ljubljani, 20. februarija.

Avstrijska delegacija za določitev kvot, ki se ima od 15. maja nadalje vdeleževati pogajanj z ogersko delegacijo, se bode izvolila v prihodnjih dneh. V današnji seji je vlada pozivljala poslance, naj izvolijo iz mej svoje srede člane imenovane delegacije. Gospodska zbornica izvoli pet, poslanska pa deset članov. Poslednja bode po sporazumljenju klubovih načelnikov volila nastopno: poljski, češki in Hohenwartov klub volijo po dva, nemška levica tri, vsi ostali klubi pa skupno jednega člana. Od teh mož bode toraj odvisno, kakošna kvota se bode določila v bodoči pogodbi.

Dunajske občinske volitve. Včerajšnja uradna „Wiener Zeitg.“ objavlja razglas glede bližnjih občinskih volitev za dunajsko mesto. Za volitve so določeni že objavljeni dnevi, namreč prvi razred 27. t. m., drugi 2. marca in tretji 5. marca. Ožja volitev se vrši vsakokrat drugi dan po glavni volitvi. Oddajanje glasovnic se prične vselej ob 7. uri do-

LISTEK.

Iz življenja gališkega izselnika v Braziliji.

Meseca decembra 1895. l. vrnil se je v Olšanino v Galiciji Ivan Hmelj, preselivši se 1894. l. v Brazilijo. Ker je še dokaj Slovencev, katerim še dolej ni znan dovolj ta braziljski paradiž ter še vedno silijo vsaj posamezniki tjekaj v to obljubljeno deželo, torej, upam, bodo njegova „doživenja“ poučna tudi za Slovence, vsled česar jih tukaj priobčujem v doslovnem prevodu.

„Znano vam je“, pripoveduje izselnik, „kakó se je l. 1894 začelo nesrečno gibanje v našem okraju, spodbadajoče naše ljudi k izseljevanju v Brazilijo. Znano so vam tudi one bajke, češ da je Brazilija praveat raj, da tam ni treba se mnogo truditi, a vendar postane človek bogat, da tam dajejo izselnikom zastonj plodovito zemljo, postavijo jim koče, gospodarska poslopja, darujejo vole, konje, krave i. t. d. Ker sem bil domá lastnik 4 oralov zemljišča ter ob enem oče 5 otrok, sem si mislil: „Ali ni mar bolje postati bogat gospodar, nego tukaj živeti v revščini?“ Radi tega sem prodal neko malo parcelo polja za 300 gld. plačal židom dolg, takó, da mi je ostalo vsega 23 gld., s katerim zneskom sem

sklenil podati se na daljno pot, iskat kraja, po katerem se cedi mleko in med. Nisem zinil nikomur niti besedice o tej svoji nakani; niti moja žena in otroci niso vedeli ničesar o tem, kajti ženske imajo dolge jezike.

Nekega mrzlega dne po Božiču 1894. l. podal sem se skrivoma na pot, dospel v Zadvorje ter si kupil vožni listek do Lvova. Tu sem na kolodvoru naletel na človeka iz Kamenke, ki mi je dejal, da pojde na Dunaj. Tjekaj sem bil namenjen tudi jaz in po dolgem razgovoru sem izvedel od svojega tovariša, da je tudi on namenjen v Brazilijo.

Na Dunaju sva si kupila vožna listka do Pontebne, iz Pontebne pa do Vidma. Nihče naju ni izpraševal, kam potujeva, niti če imava potne liste (bila sva brez potnih listov), katere bi morala imeti. Dospel v Videm, našla sva tam že 65 rodbin, ki so že več dni čakale pod milim nebom na odhod v Brazilijo.

Tu se me je prvič polastilo koprnjenje po rodbini, tem več, ker sem videl velik tabor stradalajočih rojakov, trpečih na različnih boleznih in plazečih se nalik črvom po zemlji. Najbolestnejši vtis napravile so na človeka ženske. Toda kaj sem hotel? Vrniti se v poprejšnjo revščino se mi ni ljubilo, tem več, ker se mi je smehljalo upanje na boljšo prihodnost.

Mi vsi smo dospeli pod pokroviteljstvo agenta Gergoleta, zamenjavajočega izselnikom denar. Samo po sebi se razumi, da si je od tega denarja skoro polovico pridržal. Jaz nisem imel ničesar izmenjavati, kajti od mojih 23 gold. ostalo mi je samo 50 kr. in s temi bi imel dospeti iz Italije v Brazilijo. Z menoj agent niti govoriti ni hotel.

Iz Vidma sem odpotoval z drugimi v gladu in mrazu v Genovo in na praznik sv. 3 kraljev smo se odpeljali v Brazilijo. Vsakdo izmed nas je bolehal nekoliko dni. Mnogo otrok in starejših oseb pa je pomrlo. Na parobrodu te niti po kristijanski ne pokopljejo. Mrliča zasijejo v vrečo, privežejo k vreči kos železa ter ga vržejo v morje. Žalost in obup mater, gledajočih, kako njih otroke mečejo v morje, človek le čuti, toda opisati je ni mogoče. (Dalje sledi.)

Dozdevna ljubezen.

Roman. — Spisal knez M. N. Volkonskij.

(Dalje.)

„Prav, da ne vem.“ dejala je Taša, „ne vem, mislim pa, da vsi...“ „A v Angliji vsi?“ vprašala je in pogledala prekanjeno in zraven laskavo v obličje Lady Leth, ki se je vidno spremenila proti njej. — Vsi hoté biti pravi anglijski hrasti in bresti

5 9 31 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

poludne in traja do 4. ure popoldne. Ugovori zoper eventualne nepravilnosti se morajo vložiti v teku osmih dni. — Predvčeršnjim zvečer se je vršil zopet mnogoštevilno obiskani socijalno-demokratski shod, katerem je posl. Pernerstorfer razpravljaval zelo široko socijalistični program. Rekel je med drugim, da se strinja s trditvijo antisemitskih krogov, ki naglašajo, da bi se znatno pomnožili občinski stroški, ako bi se izvedle vse točke socijalističnega programa, vendar pa je neobhodno potrebno, da se izvrše vsaj poglobitvene točke. Ker pa sedaj ni upanja, dostavil je govornik, da bi si priborila socijalna demokracija kak mandat v deželni zbornici, zato bi bilo umestno, da bi se razpravljalo o znanem programu tudi na antisemitskih shodih. Ta predlog so zborovalci odobraval. Ta misel je popolno neumestna, ker bodo protisemiti gotovo toliko pametni, da se ne bodo dali vjeti v socijalistične mreže.

Grof Thun, bivši češki namestnik, se je poslovlil včeraj od svojih uradnih prijateljev in vsprejel, kakor smo že poročali, deputacijo zastopnikov nemškega veleposestva. V svojem govoru je samohvalno povdarjal, kako je bil delaven za blagor cele dežele, ter se zahvaljeval zastopnikom za mnogostransko podporo. Ob enem je pa izjavil, da ne vsprejme več nikake državne službe, pač pa bode še vedno deloval na političnem polju kot zastopnik veleposestva v deželnem zboru in prevzel vodstvo konservativne stranke. Mladofehi se toraj še ne bodo mogli znebiti svojega največjega nasprotnika, ki jih pa vendar ne bode mogel več toliko ovirati v njihovih zahtevah, kakor pa poprej kot češki namestnik.

Ogersko. Kakor oster meč je zadel v srce mažarsko-židovske kroge predlog glede takojšnje odpovedi trgovske in carinske pogodbe mej Avstrijo in Ogersko, kateri je v prvi seji soglasno vsprejela naša poslanska zbornica. Posebno neprijetno je pa to obregnilo napredno-liberalno stranko, ki prevelike jeze ne ve, kaj bi ukrenila, da bi tem očitneje pokazala svojo veliko nevoljo nasproti avstrijskim krogom. Takoj prve dni tega tedna je sklicala zaupni shod svojih zvestih pristašev. Po dolgotrajnem ugiibanju se je konečno sklenilo, da se pooblasti tovariš Franc Košut, ki naj stavi povodom razprave o državnem proračunu naslednje predloge: Vlada se pozivlja, naj nemudoma pretrga pričeta posvetovanja z avstrijsko vlado glede obnovitve pogodbe; dalje naj takoj vse potrebno ukrene glede uvedbe samostojne trgovine in carine; konečno se pozivlja zbornica, da se izreče za ustanovitev samostojne državne banke. Poleg tega pa naroča strankino vodstvo vsem članom, da prično takoj po vseh delih ogerske dežele agitacijo proti pogodbi z Avstrijo. Poslednja gotovo ne bode žalovala, ako izgubi tako zaveznico, ki se je skozi desetletja obogatila z njenim premoženjem.

Nemčija. Zveza nemških poljedelcev ima te dni v Berlinu vsakoletno občno zborovanje. Vsako leto v mesecu februarju se snidejo namreč zastopniki raznih agrarnih zvez, da se na skupnem shodu posvetujejo o splošnih težnjah kmečkega stanu. — Včerajšnjemu prvemu zborovanju je prisostvovalo blizu 5000 zastopnikov kmečkega stanu, mej njimi

tudi nekaj obrtnih zastopnikov. Zborovanje je otvoril agrarni vodja Ploetz, ki je mej splošnim odobravanjem ob kratkem pojasnil dosedanje zahteve glede borznega, zemljiško- in sladkorno-davčnega zakona. Posebno ostro je kritizoval gospodarsko politiko prošlega leta ter pozivljaval vse navzoče, naj vztrajno delujejo za prosep kmečkega in obrtnega stanu, katera vedno hitreje jadrata nasproti poginu. O delovanju skupne zveze je na to obširneje poročal ravnatelj dr. Suchsland. Iz poročila je posneti, da šteje zveza blizu 187.000 članov; od teh jih pripadajo le 2 odstotka velikemu posestvu. V minulemu letu je pristopilo k zvezi 25.000 novih zaveznikov. Nadaljni govorniki, mej njimi posebno podpredsednik dr. Roesike, so ostro napadali vlado, katera po njihovi izjavi ne more računati na zvezno zaupanje. Udanost do kralja ne biva v mestnem obzidju, marveč v srečanju krščanskega poljedelca. Več govornikov je toplo priporočalo antisemitsko načelo v politiki ter pokazalo na brate poljedelce v drugih deželah, ki vztrajajo na potu antisemitizma. Konečno je govoril posl. grof Kanitz, katerega so zborovalci navdušeno pozdravili. Soglasno se je sklenilo, da se mora v državnem zboru opetovano postaviti njegov znani predlog in sicer tako dolgo, dokler se ne vsprejme. K sklepu je prebral predsednik došle pozdrave iz raznih krajev, mej njimi tudi brzokake raznih avstrijskih društev. Drugo zborovanje bodo imeli takozvani bimetalisti. Židovsko-liberalni krogi z veliko nejevoljo poročajo o tem shodu ter se vidoma norčujejo iz stavljenih predlogov, ker dobro vedo, da jim zavedno ljudstvo vedno bolj trdo stopa na glavo.

Grške kroge zelo neprijetno vznemirjajo sedanjí dogodki v Bolgariji. Bojé se namreč po pravici, da ne bi imela vedno bolj intimna zveza mej Bolgarijo in sultanom slabih posledic za zahodni del balkanskega polotoka. Vladi prijazni list „Proia“ piše v zadnji številki, da se je sultan vedno milostljiveje oziral na Bolgarijo in njené podanike v Makedoniji, kakor pa na druge rodove, in izreka bojazen, da se bode ta naklonjenost pokazala sedaj še očitneje. Vsled tega svetujejo vladni krogi, naj se prično mej Grško in Srbijo pogajanja gledé prijateljske zveze, katera bi nekoliko oslabilala moč sultanovega vpliva. Tej zvezi bi bila prijazna tudi Anglija, ker bi si na ta način pridobila novega zaveznika proti Rusiji in Bolgariji.

Razgled po slovanskem svetu.

Sedemdesetletnica Svetozara Miletića.

Iz Zagreba, 16. febr.

22. februarja bode slavil veliki srbski rodoljub dr. Svetozar Miletić svoj sedemdesetletni rojstni dan. Bolje rečeno, slaviti ga hoče radikalna srbska stranka, da pri tej priložnosti ne zbira samo prinose za osiromašenega Miletića, nego da si pridobi s proslavo tega nekdanj slavljenege rodoljuba neko prave kot prva stranka med Srbi na Ogerskem, posebno pa na Hrvatskem. Znano je slovanskim rodoljubom, kako je Svetozar Miletić na početku ustavnega življenja v naši državi spadal med prve pobornike za pravice srbskega naroda na Ogerskem. Kot poslanec na ogerskem zboru se je odlikoval kot govornik, a

ravno tako spretno je branil pravice svojega naroda v časopisu „Zastavi“, katero je sam osnoval. Mažari so ga s početka, dokler je z njimi delal ter se boril za ustavne slobode, čislali ter odobraval njegovo delovanje. Ali kmalu so se razšli. Ko so Mažari vsled dualizma zadobili na Ogerskem vso moč, hoteli so druge narodnosti potisniti v kot, ter so to svoje delo izvrševali sistematično, dokler niso po redu v resnici izveli svoje osnove. Oni so hoteli imeti narodno mažarsko državo, ne pa narodnostno, kakor je zahteval Miletić in drugi njegovi privrženci. Miletić je zahteval za vse narode na Ogerskem ravnopravnost, pa tako tudi za Srbe. Huda je bila to borba a privržencev je imel Miletić vse manje. Čim so Mažari bolj napredovali, tim huje je bilo za Srbe, ali Miletić ni popustil. Domoljubni Hrvati so mu bili verni zavezniki, pa je on tudi smatral samostalno Hrvatsko za najboljšo oslombo ogerskih Srbov. V tej hudi borbi se pa vrli rodoljub vendar le ni mogel vzdržati. Mažari so ga hoteli ugonobiti. Obesijo mu veliko pravdo radi nekih člankov v njegovem časopisu „Zastavi“. Čudno seveda ni, da je bil pogumni pobornik za narodne pravice srbskega naroda na Ogerskem obsojen v težko ječo, kjer je vsled hudih duševnih borb obolev še na umu. Tako je bil uničen mož, ki se je iz čistega rodoljuba boril za svoj narod proti mažarskemu nasilju, kateremu seveda, ni mogel biti kos. Vrh tega pa je še pretrpel velike zgube pri svojem listu ter osiromašil na stare dni. Zares žalostna osoda slovanskega rodoljuba na Ogerskem.

Svečanost, katero pripravlja 22. februarja radikalna srbska stranka, morala bi imeti v prvem redu to svrhu, da pomore staremu rodoljubu v gmotnem pogledu, pa bi bilo tudi pametneje, da se vse obavi bolj na tihem, kar je mnenje mnogih odličnih srbskih rodoljubov. Ali nekdanja „Zastava“ v Novem Sadu in pa „Srbobran“ v Zagrebu pišeta članke o tej svečanosti v takem duhu, ki najmanj odgovarjajo za take priložnosti. Oba lista trdita, da delata za Srbstvo v duhu Svetozara Miletića, kar pa ne more biti nikdar resnično, kdor pozna delovanje Miletićevo. Oba lista napadata Hrvate pri vsaki priložnosti ter rušita ugled hrvatskega naroda, kjer je le mogoče. Svetozar Miletić kaj takega ni nikdar pisal, marveč je Hrvatsko smatral, kakor smo že poprej omenili, za zaveznico svojo. Miletić je branil nasilja mažarskega Srbe na Ogerskem, kajti vedel je dobro, da so pravoslavni na Hrvatskem v vsakem pogledu slobodni, in da uživajo vse slobode kot državljani hrvatski. Za nje se tedaj ni trebal boriti. Ali njegovi slavitelji delajo pa ravno narobe. Za ogerske Srbe se ne borijo proti premoči mažarski, in vendar bi imeli tukaj lahko pol-a v obilju. Znano je, da Srbi na Ogerskem ginejo in da jih Mažari čimdalje bolj stiskajo. Tukaj je široko polje za delovanje radikalne srbske stranke, da se ohrani Srbstvo. Tukaj naj se v bran postavi mažarskemu nasilstvu „Zastava“ in „Srbobran“. Na Hrvatskem je borba za Srbstvo čisto nepotrebna, ker ga v smislu državnem tudi nima, saj so prebivalci kraljevine hrvatske v političnem pogledu le Hrvati. Sicer pa je borba te stranke pod imenom Miletićevim kaj nedostojna, a

in ne hoté biti podobni lavrom in kipresam, dasi so ti lepši. Ne?”

„Da,“ rekla je Lady Leith, pokladaje svojo roko pod Tašino.

In Taša se je radostno nasmehnila in krepko pritisnila v loktom k sebi njeno roko.

„A vi ste vendar-le podobni Angličanki; dasi se srdite, mi je vendar iz vsega srca žal, da ste Angličanki samo podobni, a da niste tudi res Angličanka,“ dela je Lady Leith z iskrenim laskanjem, in nekoliko nagnivši se pogledala zopet v Tašino obličje.

Knaus je molčal in zamišljeno gledal pred-se.

Ko so prehodili že skoro ves park, šel je Bahtemin od grofice. Hotel je slišati, kar je govorila Taša. Trudeč se, da ne bi gledal od daleč na njo, in mahaje s palčico po nogi, približal se je najpreje Dori, a potem M-elle Burkhardt, ki je šla sedaj skupaj s svojim kavalirjem - polkovnikom zraven Taše in Knausa.

„O čem je pri vas razpor, ako smem vprašati?“ dejal je francoski Stefan Aleksejevič, prišedši k M-elle Burkhardt.

„O Peterhofu in Sans-Soucis,“ odgovorila je M-elle Burkhardt, kimaje z glavo. — „Gospod pol-

kovnik smatra boljšim Sans-Soucis, a grofica govori, da je Peterhof. V tem je razpor.“

Bahtemin je pogledal na Tašo. Ona je v tem obmolnila in, zapazivši na sebi pogled Stefana Aleksejeviča, obrnila se k njemu.

„Bodite razsodnik, gospod Bahtemin. Kaj je krasneje in veličastneje: Peterhof ali Sans-Soucis? Samo povejte resnico.“

„Peterhof, seveda,“ odgovoril je Stefan Aleksejevič.

Pruski polkovnik je jel nekaj govoriti, a Knaus ga je prestrigel.

„Kaj je pa boljše,“ vprašal je premeteno, nasmehnivši se, „ruska breza, anglijski hrast ali italijanska lavorika?“

„E a, ne, tako se ne sme,“ dejala je Taša, „tako se ne sme, gospod Knaus!“

„Jaz sploh nisem ljubitelj ruske breze,“ rekel je z naglasom Stefan Aleksejevič. „Z njo je združena ideja o mrazu, hudem vremenu... a jaz, priznam, nisem vnet domoljub; ne ljubim hlada, mraza in vsega, kar je z njimi združeno.“

„Ljubite pa zmerno zimo, kakoršna je naprimer v Nemčiji, ne?“ rekla je Taša. — „Kjer je kdaj na ulicah topleje nego pri nas, a ko se pride v hišo — mrzlo, mokro, prepib, peči ni — zakuriti

ni moči, in trepetaje od mraza, se ide potem segret se na ulico. Prijetno! Ne, jaz ljubim bolj brezo in naš mraz, naše ruske peči, naše tople hiše in vse, kar je združeno z njimi.“

Pogledala je na Stefana Aleksejeviča, in nekaj posebnega izzivajočega se je zasvetilo v njenih očeh.

„Vi ste domoljubkinja, kakor vidim,“ del je Bahtemin, nehoté nasmehnivši se Tašinemu glasu.

„Da, in še kaka!“ pritrdila je M-elle Burkhardt.

„Glejte, grofica, poslušajte vsašega domačince,“ rekel je smehljaje se Knaus. „On, kakor se vidi, ne misli tako kakor vi: zanj je kraj lavorikin boljši nego domači kraj brez.“

„Iz brez se delajo metle in šibe,“ nadaljeval je Bahtemin, a iz lavorik venci. Glejte, zato ne ljubim brez in obžalujem, pomilujem, da je moj kraj, kraj brez, a ne lavorik. Kaj se hoče!“

On je vzdihnil.

Taša je pogledala na-nj. Nje obličje je zgubilo vso nežnost in veselo laskanje, tanke obrvi so se privzdignile in premaknile.

„Slišite,“ dejala je ona, nekoliko pomolčavši, „vi se gotovo norčujete, a to so reči, pri katerih se ne sme norčevati — posebno pri instrancih,“ pristavila je naglo ruski. (Dalje sledi.)

še bolj prevarljiva, če se nadajo ž njo kaj doseči v političnem pogledu. Nadjamo se, da se bodo vsi bolji slojevi prebivalstva obrnili z nezadovoljstvom od zanesljivih političnih vabil te stranke ter žrtvovali po možnosti kak prinos za zaslužnega ali nesrečnega, ki je zaslužil s svojim poštenim delovanjem za srbski narod, da se mu na stare dni vsaj deloma olajša nesreča, ki ga je zadela v rodoljubnem njegovem delovanju. Le v te svrhe moremo odobravati skromne in tihe svečanosti, ki bi se imele obnavljati 22. februarja.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 20. februarja.

(Vojaški nabori.) Na našo notico „vojaški nabori ob nedeljah in praznikih“ z dne 14. t. m. smo dobili od kompetentnega mesta pojasnilo, da bodo ob nedeljah in praznikih naborne komisije počivale, zato so dnevi nedelj in praznikov v uradnem razglasu tiskani z debelejšimi črkami.

(Novi napadi.) Pri „Narodu“ ga ni skoro dneva brez napadov na našo stranko in naše somišljenike. Dne 17. t. m. je objavil „Narod“ dopis z Gorenjskega, v katerem dopisnik prav surovo in neutemeljeno napada poslanca gosp. Ažmana, grozeč mu, da mu bode v kratkem večina gorenjskih volilcev, ki se nikakor ne strinja z nazori in njegovim delovanjem v deželni zboru, poslala nezaupnico, ako bode še nadalje v deželni zboru spravljal na dan stvari, o katerih ni temeljito poučen. — Gospodu dopisniku bi v drugič pač svetovali, naj je s svojimi grožnjami z nezaupnico nekoliko previdnejši, kajti gorenjski volilci, ki so g. Ažmana soglasno volili za poslanca, so možje, ki ne menjavajo z vremenom svojega prepričanja. Sploh pa moramo reči, da imajo gorenjski volilci dovolj vzrokov, da so popolno zadovoljni s svojim poslancem, ker je bil v zbornici zelo delaven; samo on je iz svojega volilnega okraja izročil ter priporočal dež. zboru blizu 20 prošenj, ki so bile ali bodo po sklepu dež. zbora ugodno rešene. Njegov govor o planinah je ondotnim prebivalcem vzet kakor iz duše, in poslanec Ažman gre lahko z mirno vestjo v vsako gorenjsko občino poročat o svojem delovanju v prvem zasedanju deželnega zbora in povsod, koder možje stvari presojuje pravično, bodo volilci morali priznati, da imajo v deželni zboru prav skrbnega poslanca, ki zasluži vsestransko zaupanje, ne pa umazanih napadov po „Narodu“.

(Domača umetnost.) Pred nekaj dnevi je znani akademski kipar gospod Josip Puchreiter dogotovil basrelief prerano umrlega šolskega ravnatelja Andreja Praprotnika, kateri relief se v kratkem vzida v šolskem poslopju prve mestne šole, katero je pokojnik toliko časa tako vzgledno vodil. Kip nam kaže pokojnika v najboljši moški dobi. Kakor ga vidimo tu, tak je živel med nami. Gledé traktamenta in podobnosti je umetnik srečno rešil svojo nalogo. Na levi od zdalej vidimo palmovo in lipovo vejico ter pisateljskega njegovega delovanja emblem — paro. — Ker je gospod Puchreiter izgotovil kip le na podlagi fotografije, reče se pač lahko, da je kipar, ki je pokojnika, kar se tiče podobnosti, pogodil tako dobro, pač vreden učenec znamenitega kiparja profesorja viteza Zambuscha na Dunaju. To delo nam priča o izredni marljivosti in nadarjenosti mladega umetnika ter prijatelje svoje opozarjamo, da ga podpirajo po svojih močeh, zakaj taki talenti so pač redki in potrebujejo pomoči in vsestranskega priporočila. — Kako delaven je ta mladi umetnik, pričajo njegovi kipi: Karol Dežman, Valvasor, dr. Jan. Bleiweis, M. Cigale, najbolje pa doprsni kip nepozabnega vladike škofa Slomškega. S temi deli je imenovan umetnik zadostno pokazal, kar more storiti, in preverjeni smo, da kip ravnatelja A. Praprotnika ni zadnje delo, katero je dogotovil v beli Ljubljani.

(Z Gorenjskega.) 18. februarja. Veleslavnemu c. kr. državnemu pravdnstvu v blagovoljen preudarek. — Od večletnega župana z dežele smo dobili sledeči dopis, ki ga radi prijavljamo, ker ima zdravo jedro v sebi in se tako-le glasi: Vrli dnevnik „Slovenec“ se vedno poteza za nas kmete, ki imamo od vseh strani toliko sovražnikov. Zato ga z veseljem prebiramo in ga vsaki dan težko pričakujemo. Na

jedno stvar bi rad danes opozoril „Slovenca“, stvar, ki dela velike preglavice posebno kmetom-županom. Znano je, da moramo župani delati zlasti onim, ki pridejo pred porotne sodbe, uravnostna spričevala (Leumundzeugnisse), kar je sila kočljiva stvar in tako nevarna, da si marsikateri župan ne upa predložiti spričevala tacega, kakor ga dotični zatoženec vistini zasluži. Zakaj pa ne? Zato, ker se župan po pravici boji, da se bo obsojenec po prestani kazni doma bridko na njim maščeval, kakor se je že tu in tam prigodilo. Grožnje se pa slišijo leto za letom. Temu bi se kaj lahko opomoglo, ko bi c. kr. državno pravdnstvo samo za-se prebralo dotično spričevalo ter se, če bi trebalo, po njem ravnalo. Če se zatoženec kar v oči pove: „Tako-le piše o tebi župan tvoj“, se v njem nehoté vname jeza in sovraštvo do župana in v nevarnosti je županovo imetje in življenje. Zdaj, ko se menda v ponedeljek prično zopet porotne sodbe, bi staval nujno prošnjo v imenu mnogih županov do veleslavnega c. kr. državnega pravdnstva, naj isto ne oznanja zatožencem naših spričeval — v imenu naše varnosti. Čemu toliko kurtoazije napram hudodelcem? Župani smo čedalje bolj preobloženi s posli na vse strani, naj se varuje pred potepuhi vsaj naše življenje in imetje.

(Iz Kostanjevice) 19. februarja. Koncert, ki ga je priredil tukajšnji pevski zbor pod vodstvom g. učitelja L. Potrebina, na pustno nedeljo, zvršil se je v občno zadovoljnost vseh udeležencev. Pevske točke so ugajale in morale ugajati tudi bolj razvajenim ušesom, ker so bile skrbno zbrane in z vso natančnostjo izvajane. Ob kratkem tu omenjam le „Divje rožice“ Volarič-eva, kjer je naš mešan zbor pokazal, da ima vrle moči v svoji sredi, katere vodi spretna roka. Ljubka skladba se je morala na občno željo ponavljati. Manj znana je Gounod-ova „Ave Marija“, veličastna kompozicija strogo cerkvenega značaja, a težavna v proizvajanju. Vkljub temu pa je gospica A. Bučar-jeva — sopransolo — častno zvršila svojo nalogo; isto tako spremljevalka na glasovirji gospa Gatsch-eva, in oba spremljevalca na violoncelu in goslih. Zbora iz „Prodane neveste“ mi ni treba hvaliti, ker je umotvor velicega Smetane, hvali se sam. Pohvalim pa naše pevce, ker so ga peli dovršno. Seveda se je moral ponavljati, ker se kaj tacega pri nas ne sliši vsak večer. Le prehitro so pevci ostavili oder, pričela se je tombola v korist naše meščanske godbe. Večer je bil res zabaven in je napravil vidno ugoden utis na vse navzoče. Slava našim pevcem!

(Ogenj.) Iz Kolovrata 19. febr. Predvečera zjutraj, 18. t. m. — na pustni torek, je jelo goreti ob kakih 6. v Suhem potoku št. 24. V sosedovi hiši so še vsi sladko spali, mati-vdova in njenih 7 otrok. Kar zaslišijo od zunaj vrišč, vpitje. Mati plane po konci in opazi ogenj. Reva ne ve, katerega otroka bi prej rešila. Drugi ljudje jej pomagajo nositi ven obleko in pa živino iz hleva. Drugo je šlo vse: hiša, hlev, pod, — ostal je le svinjak. — Tam, kjer se je pričel ogenj, je šlo vse. Pri tretji hiši se je ustavil ogenj, tako, da je ostala hiša, a zgorelo je drugo gospodarsko poslopje, in zgorelo je tudi 1 tele. Drugo živino so oteli pri vseh hišah. Ogenj je nastal po neprevidnosti. Otroke udove je vzel usmiljen mož iz sosednega sela Okraga, Kralj. — Milovanja vredni so vsi in pomoči potrebni. Skoraj si ne upam prositi pomoči tudi drugod — pogorelci in dr. — Vendar, vsaj mi ljubi Slovenci in č. gg. sobratje, zlasti gg. sosedje ne bodo zamerili, ako tudi jaz trkam na usmiljena srca svojih rojakov, da se spomnijo s kakim darom naših ponesrečencev.

Gašp. Vilman, župnik.

(Gozdni požar.) Dne 10. t. m. je posestnikoma M. Razoršek in J. Jerman iz Potoka okraj litjski, pogorelo 5 hektarjev hrastovega in smrekovega gozda.

(Občinske volitve.) Županom so bili izvoljeni: v Stražišču g. Franc Šifrer, posestnik v Bitnju; v Mavčičah g. Jos. Novak z Jame; v Drašičih g. Janez Pezdirc.

(Za male obrtnike.) Ministerstvo za deželno brambo namerava razne oblačilne in opravne predmete zagotoviti pri malih obrtnikih. Dobava obseza čepice, ulanke, plašče, hlače, čevlje, razna jermena itd. Ponudbe je vložiti do 8. aprila t. l. Vse po-

drobnosti je razvideti iz razglaš, ki je vsakemu na vpogled v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

(S Primorskega) 18. februar. Preč. gosp. Jožef Križman, kanonik stolne cerkve sv. Justa v Trstu, je po samo tridnevni bolezni hripi 17. t. m. umrl v Trstu. Rojen v Trstu l. 1847 in posvečen v mašnika 17. decembra l. 1871 bil je duh. pomočnik na Opčini in pri sv. Ivanu v tržaški okolici. Kasneje je postal profesor veronauka na gimnaziji v Pazinu, s premeščenjem gimnazija je šel v Pulj, od koder je prišel l. 1893 za kanonika stolne cerkve sv. Justa v Trst. Pisal je več slovenskih knjižic n. pr. Slovenico, izdano po „Slovenski Matici“. Za pokojnim žalujejo priletni stariši, dve sestri in brat! Kot zvestega sina svojega naroda bodo ga pogrešali primorski Slovenci! N. v m. p.!

Telegrami.

Dunaj, 20. februarja. V zadnji seji je poslanec Vošnjak interpeloval ministra za železnice glede zgradbe železnice Celje-Spodnji Dravberg. Minister vitez Guttenberg je odgovoril, da se bo imenovana železnica pričela graditi še v tem letu in da bo vlada krepko podpirala to podjetje.

Dunaj, 20. februarja. Vlada je danes predložila načrt zakona za pokojnino državnih uradnikov, državnih učiteljev in služabnikov ter njih vdov in sirot. Za državi službujoče je pokojnine po 10 službenih letih 40 in potem vsako leto 2 odst. vračunljive aktivitetne plače. Vdove uradnikov in državnih učiteljev dobe stalno letno pokojnino primerno najnižjemu službenim razredom; najmanjša pokojnina znaša 400 gld.; za vdove državnih slug tretjina vračunljive dejanske plače, najmanj 200 goldinarjev. — Po leg tega dobe vdove doklade za vzgojo otrok do 24 leta. Sirote brez starišev dobe primerno konkretno pokojnino. Kdor se ne prostovoljno ali za kazen pred desetim službenim letom loči iz državne službe, dobi primerno odpravnino, kakor tudi vdove uradnikov, ki še nimajo pravice do pokojnine. Ob smrti uradnika dobi družina trikratno mesečno plačo. Uradniki plačujejo za pokojnino primerne doneske. Zakon ne velja za nazaj, vendar se vdovam pomnoži pokojnina na 400, oziroma na 200 gld. Za družine sedaj vpokojenih uradnikov je tudi veljavno v slučaju uradnikove smrti določilo gledé trojne mesečne plače.

Dunaj, 20. februarja. Danes dopoldne so se posvetovali razni klubi, mej njimi liberalni centrum, nemška nacionalna stranka in mladočeški klub o Badenijevi volilni reformi.

Dunaj, 20. februarja. Nemška levica je sklenila, da se načrt volilnega zakona izroči odseku. Povdarjalo se je v klubu, da bo volilna preosnova Badenijeva le v korist radikalno-narodnim in klerikalnim strankam. Levica bo delala nato, da se petakarjem vzame v posebnih volilnih skupinah volilna pravica, sicer pravi, da bi pri tem načrtu izgubila več mandatov, kakor s splošno volilno pravico. — Poljski klub bo jednako glasoval, da se načrt izroči odseku. V tem klubu so mnenja jako različna. Liberalni poslanci so z levicariji glede volilne pravice petakarjev istega mnenja, drugi so zato, da petakarjem ostane volilna pravica. Izražala se je pa v poljskem klubu splošna bojazen, da bo po tem načrtu težko ohraniti vse poljske poslance v jederni klubu. Tudi so rekli, da je za Galicijo določenih premalo novih mandatov.

Levov, 20. februarja. Ces. namestnik knez Sanguszko se je podal včeraj za nekaj dni na Dunaj.

Sredeo, 20. februarja. Neki v Rumuniji živeči Bolgar je poslal eksarhu tisoč fran-

Najbolje priporočena
za preskrbljenje vseh
v kurznem listu
namenovanih
monic in vrednostij

Menjalnica bančnega zavoda

Schelhammer & Schattera

Wien,

I. Bezirk,

Stefansplatz

Nr. 11, Parterre

kov za ustanovitev vseučilišča v Sredu. Tudi z drugih strani dohajajo znatna darila.

Belgrad, 20. februarija. Kralj je podelil ruskemu poslaniku v Carigradu, Neli-dovu, veliki kordon reda belega orla. V današnji seji skupščine se je prebral ukaz, s katerim se zaključuje sedanje zasedanje.

Carigrad, 20. februarija. Včeraj je došlo poročilo angleške vlade, da pripozna prince Ferdinanda bolgarskim knezom. S tem so vsprejele vse, v berlinski pogodbi zaznamovane vlade, nasvet turškega sultana.

Berolin, 20. februarija. V včerajšnji seji poslanske zbornice je govoril poslanec Bebel pri razpravi o vojnem proračunu o položaju vojakov nižjih vrst, ki so odločeni za vsakdanja domača opravila. Vojni minister pa je izjavil, da ne bode odgovarjal vsakemu socialno-demokratskemu poslancu, ki navaja nekaj neresničnih slučajev v svoje agitacijske namene. „Nepravilnosti“, pravi minister nadalje, „so se še vedno preiskovale in tudi kaznovala; posl. Bebel pa je navajal že toliko neresničnosti, da mu ni dolžan nihče odgovarjati“.

Lizbona, 20. februarija. V Santaremu, v pokrajini Estramadura, se je pojavil povodom neke veselice požar, ki se je razširjal z veliko naglostjo. Veliko število oseb je poskakalo skozi okna. Do sedaj so našli 34 ožganih trupel.

Preizkusili in priporočili
so sloviti vseučilišni profesorji in zdravniki tinkturo za želodec lekarnja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta), katera je ugodno učinkujoča, želodec krepčujoča, slast in prebavljenje pospešujoča in telo odpirajoča sredstvo. — Stekleničica velja 10 kr. 121 (50-2) 1

Umrli so:
18. februarija. Izabela Jovio, zasebnica, 84 let, Rimska cesta 19, ostarelost.

Tujci.
18. februarija.
Pri **Stona**: Fenderl, Schönmann, Puxbaum, Hermann, Grünfeld, Stuler, Sanek, Schindler z Dunaja. — Wiener iz Trsta. — Homann in Radovljice. — Leonardo iz Prage. — Lichtwitz iz Budimpešte. — Milohnoja, Barle, Schmidinger iz Kamnika. — Majdič iz Mengša. — Trappen z Jesenic. — Feiglerle iz Trilča. — Kohlman iz Prage. — Majdič iz Celja.
Pri **Maliču**: Steinmassler, Lieberman, Carmin, Reiter z Dunaja. — Lapp iz Wöllau-a. — Pasquali iz Olomuea. — Starac iz Postojine.

Razglas.
Dne 10. sušca t. l. od 10. do 12. ure dopoldne vršila se bode minuendo-licitacija poprave farnega stolpa košanskega v hiši prvomestnika M. Ambrožič-a na Reški vodi, kjer so tudi načrti in proračun do dneva licitacije vsakemu na ogled razpostavljeni.
Vse delo je cenjeno na 4523 gld. 32 kr.
Kdor delo prevzame, ima 10% kateije položiti.
M. Ambrožič, prvomestnik.

Dunajska borza.

Dne 20. februarija.	Dne 19. februarija.	Kreditne srečke, 100 gld.	198 gld. — kr.
Skupni državni dolg v notah	101 gld. 05 kr.	4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	136
Skupni državni dolg v srebru	101	Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	18
Avstrijska zlata renta 4%	121	Rudolfove srečke, 10 gld.	23
Avstrijska kronska renta 4%, 200 kron	101	Salmove srečke, 40 gld.	67
Ogerska zlata renta 4%	122	St. Genois srečke, 40 gld.	72
Ogerska kronska renta 4%, 200 kron	99	Waldsteinove srečke, 20 gld.	54
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	1000	Ljubljanske srečke	23
Kreditne delnice, 160 gld.	380	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	173
London vista	120	Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3480
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. valj.	59	Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	473
20 mark	11	Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	99
20 frankov (napoleonador)	9	Dunajskih lokal. železnice delniška družba	64
Italijanski bankovci	43	Montanska družba avstr. plan.	86
C. kr. cekini	5	Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	163
		Papirnih ruhljev 100	126

Nakup in prodaja
vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri izrebanjih, pri izrebanju najugodnejša dobika.
Kulatna izvršitev naročil na borzi.

Menjarska delniška družba
„MERCUR“
Wollzehe št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vsotni sveti za dosego kolikor je mogoče visokega obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.

Pri **Lloydu**: Sare iz Planine. — Kavčič iz Idrije. — Selack iz Kočevja.
Pri **bavarskem dvoru**: Initter iz Hartberg-a.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
19	9. zvečer	738.8	0.0	brezv.	jasno	
20	7. jutraj	738.7	-1.5	sl. svzh.	megla	0.0
	2. popol.	737.9	+0.2	pr. m. vzh.	oblačno	

Srednja včerajšnja temperatura 0.0°, in za 0.2° pod normalom.

Pozor!
Zaradi porušanja hiše sem se preselil iz hiše št. 4 na št. 27 Sv. Petra cesta (v gosp. Tratnika hišo);
priporočam se prečast. duhovščini in p. n. drugim naročnikom v nadaljnjo naklonjenost.
Avg. Mate, čevljarski mojster.
141 4-1
Štev. 25.519. 84 3-3

Dijaška ustanova.
S pričetkom tekočega šolskega leta izpraznjeni ste 2 mesti Jernej Sallocherjevih ustanov po 50 gld. na leto.
Pravico do teh ustanov imajo dijaki ljubljanskih gimnazijev, ki so rojeni na Kranjskem in so ubogi, lepega vedenja, pa pridni.
Prošnje z dokazili o rojstvu na Kranjskem, o uboštvu, o vedenju in o napredovanju v učenju, vložiti je do konca februarija letos pri predstojnem gimnazijskem ravnateljstvu.

Magistrat dež. stolnega mesta Ljubljane,
1. dan februarija 1896.

Sidro
Liniment. Capsici comp.
18-5 z lekarni Richter-Jeve v Pragi 296
priznane izvrstno bolečine olajšujoče mazilo je dobiti posodica po 40 kr., 70 kr. in 1 gld. v vseh lekarnah. Zahteva naj se to sploh priljubljeno domače zdravilo kar kratko kot 726 70-21
Richter-jev liniment s „sidro“
ter sprejme iz previdnosti le v steklenicah z znano varstveno marko „sidro“ kot pristno.
Richter-jeva lekarna
pri zlatem levu v Pragi.

Učenca,
ki je bil vsaj v enem razredu srednje šole, sprejme takej v svojo špecerijsko prodajalnico na Vrhniki
130 6-3 **Gabrijel Jelovšek.**
Herbabny-jev podfosfornasto-kisli apneno-železni sirup
Ta 26 let z največjim uspehom rabljeni, prvi sirup rastaplja slaz, upokojuje kašelj, pomanjšuje pót, daje slast do jedi, pospešuje prebavljanje in redilnost, telo jači in krepi. Železo, ki je v sirupu v lahko si privajajoči obliki, je jako koristno za narejanje krvi, raztopljive fosforno-apnene soli, ki so v njem, posebno pri slabotnih otrocih pospešujejo narejanje kostij.
Cena steklenice je 1 gld. 25 kr., po pošti 20 kr. več za zaviljanje. 299 20-5

Svarilo! Svarimo pred ponaredbami, ki se pojavljajo pod enakimi ali podobnimi imi ali, a so vendar posvoji sestavi in svojem učinku popolnoma različne od našega originalnega 26 let obstoječega podfosfornasto kislega apneno-železnega sirupa. Zahteva naj te torej vselej izrečno Herbabny-jev apneno-železni sirup. Pazi naj se tudi na to, da je zraven stoječa oblastveno protokolirana varstvena znamka na vsaki steklenici in prosimo, ne dajte se zapeljati niti z nižjo ceno, niti z družimi pretvezami, da bi kupili kake ponaredbe! 27 20-12

Dunaj, lekarna „zur Barmherzigkeit“
VII/1, Kaiserstrasse 73 in 75.
Zaloga tudi skoro v vseh lekarnah.

Schicht-ovo patent-milo
10 5-2
z znamko „labud“ je najboljše izmed katerega-koli mila. 56 10

V zalogi **Katoliške Tiskarne** v Ljubljani izšlo je ravnokar:
12 Marijinih pesmij
za mešan zbor zložil
Janez Pogačnik
op. 8.
Cena partituri 50 kr. Vsak glas velja 10 kr. Po pošti 5 kr. več.